

عنوان مقاله:

تأثیر نشانه فضایی بر مراحل پردازش اطلاعات با استفاده از الگوی دوره بی پاسخی روان شناختی

محل انتشار:

مجله روانشناسی و روانپزشکی شناخت، دوره 3، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم کاویانی - دانشجوی دکتری گروه رفتار حرکتی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه شهید بهشتی - تهران - ایران

علیرضا فارسی - دانشیار دانشگاه شهید بهشتی - گروه رفتار حرکتی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی - تهران - ایران

بهروز عبدلی - تهران - اوین - بلوار دانشجو - دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مقدمه: زمان پاسخ آهسته تر به هدف نشانه گذاری شده را نسبت به هدف نشانه گذاری نشده بازداري بازگشت می نامند. این سوال وجود داشته است که چه فرایندی توسط بازداري بازگشت، بازداري می شود. هدف: این مطالعه با استفاده از الگوی دوره بی پاسخی روان شناختی، به دنبال پاسخ به این سوال بود. روش: ابتدا یک نشانه بینایی در موقعیت سازگار و ناسازگار با هدف دوم ارایه می شد. نشانه توسط دو هدف شنیداری و بینایی دنبال می شد، هر دو به یک پاسخ سریع نیاز داشتند. یافته ها: در فاصله های زمانی کوتاه، زمان واکنش هدف نشانه گذاری شده تفاوت معناداری با هدف نشانه گذاری نشده نداشت؛ اما در فاصله زمانی طولانی، این تفاوت معنی دار بود ($p < 0/001$). نتیجه گیری: بنابراین بازداري ایجاد شده بعد از نشانه احتمالا مراحل حسی/ادراکی را تحت تأثیر قرار می دهد به ویژه وقتی چشم ها ثابت اند. این بازداري می تواند توسط وقفه شناختی قبل از تنگ راه حذف شود.

کلمات کلیدی:

جهت دهی توجه، سیستم بینایی حرکتی، جایگاه وقفه، تنگ راه، وقفه شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/804374>

